

forslaget var, at Folketinget sikrer den statslige revision adgang til at foretage undersøgelser af regionernes regnskaber. Kommunernes Revision henviste i øvrigt til, at revisions- og kontrolopgaven med hensyn til de nye regioner i forhold til de tidligere amtskommuner efter Kommunernes Revisions opfattelse er ganske betragtelig. Dette blev begrundet med, at hver region skulle have en sagkyndig revision, og at rigsrevisor af egen drift eller på anmodning af statsrevisorerne kunne foranstalte undersøgelser af regionernes regnskaber samt udvalgte regnskabsområder. Evalueringsinstituttet, som påtænkte etableret som led i kommunalreformen, ville også få adgang til af egen drift at udføre forvaltningsrevisionsundersøgelser i regionerne.

Det blev bemærket hertil, at det ikke var korrekt, når Kommunernes Revision anførte, at Evalueringsinstituttet ville få adgang til at udføre forvaltningsrevisionsundersøgelser i regionerne. I medfør af lovforslaget om Evalueringsinstituttet (L 76 fra folketingsåret 2004-05, 2.samling) var det netop ikke tiltænkt, at der skulle udføres sådanne undersøgelser i konkurrence med den sædvanlige finansielle revision og forvaltningsrevisionen. Instituttets undersøgelser skulle i højere grad søge at gennemføre benchmarking på tværs af sektorområder og kommuner og regioner samt indsamle internationale erfaringer med evalueringer og kunne således ikke sammenlignes med Rigsrevisionens større, tværgående undersøgelser i regionerne. De vil blive udført som en konsekvens af lov nr. 537 af 24. juni 2005 og som led i den parlamentariske kontrol.

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer (FSR) nævnte i sit høringssvar til lovforslag nr. L 140, at lovdokumentet i hovedsagen omfatter de nødvendige og hensigtsmæssige konsekvensændringer i rigsrevisorloven og i lov om statsrevisorerne, som fulgte af lovforslag nr. L 65, § 28, om tilrettelæggelsen af regionernes revision. Denne ordning indebar efter FSR's opfattelse en afbalancering af hensynet til regionernes behov for en selvstændig revision i lighed med den nugældende amtskommunale revision og statsrevisorerne legitime interesse i indsigt i den regionale forvaltning under hensyn til den betydelige direkte statslige finansiering af regionernes aktiviteter.

FSR fandt, at det vil være hensigtsmæssigt, at revisionen i praksis tilrettelægges efter den såkaldte »næstrettede revisionsmodel«, som anvendes på de områder af den kommunale forvaltning, som er omfattet af statsrefusion.

Hertil bemærkedes det, at der var enighed om, at den statslige revision ikke skal foretage en fornyet revision

af regionernes regnskaber, og der vil således ikke blive tale om en udvidelse af den finansielle revision. Rigsrevisionens regnskabsgennemgang af regionernes regnskaber og dens udførelse af større undersøgelser vil antage samme form, som den, der nu anvendes på institutioner m.v., der omfattes af rigsrevisorlovens § 4, jf. § 6. Udgangspunktet er derfor, at den sagkyndige revision af regionernes regnskaber udføres af andre end Rigsrevisionen, mens den nærmere vurdering af, om denne revision er betryggende, og om betingelser m.v. for den statslige finansiering er opfyldt, samt om der er taget skyldige økonomiske hensyn ved forvaltningen af midlerne, tilkommer den statslige revision som led i den parlamentariske kontrol.

FSR omtalte endvidere, at der efter foreningens opfattelse burde stilles samme kvalitetskrav til revisionen af enhederne (læs: regionerne) som de krav, der er gældende for revisionen af børsnoterede selskaber. I den forbindelse anførte FSR, at (læs: regionernes) revisor bør være underlagt revisorlovens bestemmelser med henblik på at sikre den højest mulige kvalitet af revisionen.

Det blev bemærket hertil, at det udkast til lovforslag, der har været sendt til høring (forud for fremsættelsen af lovforslag nr. L 140), drejede sig om ændring af rigsrevisorloven og statsrevisorloven og således alene vedrørte den statslige revisions opgaver m.v. vedrørende regionernes regnskaber.

Da FSR i sit høringssvar ikke adskilte spørgsmålet om lovgivningen vedrørende revisionsordningen, som fastlægger indholdet af revisionen, herunder bl.a. rapportering m.v., fra lovgivningen om revisorer, blev der gjort opmærksom på, at den af FSR omtalte revisorlov, dvs. lov nr. 302 af 30. april 2003 om statsautoriserede og registrerede revisorer (med senere ændringer), omhandler krav til revisor. Disse krav vedrører bl.a. spørgsmål om revisors uafhængighed, habilitet, underretningspligt og tavshedspligt samt forhold vedrørende revisors erklæringer om den foretagne revision. Endvidere gælder der særlovgivning i tilknytning hertil, f.eks. lov om erhvervsdrivende virksomheders aflæggelse af årsregnskab m.v. (årsregnskabsloven) og aktieselskabsloven.

Derimod gælder der for fastlæggelse af kravene til indholdet af revisionen den lovgivning, som ressortministeriet, i dette tilfælde Indenrigs- og Sundhedsministeriet, er ansvarlig for, dvs. kommunestyrelsesloven og lov nr. 537 af 24. juni 2005. Denne lovgivning gælder for alle valgte sagkyndige revisorer, hvad enten de er omfattet af den ovennævnte revisorlovgivning og særlovgivning eller alene er omfattet af de almindelige standarder for god revisorskik.